

معماری سبز: گامی در جهت توسعه پایدار و بررسی مفهوم پایداری

پویان محمدکریمی^{۱*}، ندا مسروری جنت^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، موسسه آموزش عالی علوم توسعه پایدار آریا، ایوانکی، ایران.

Email: pooyan.mohamadkarimi@gmail.com

۲. دکتری، گروه معماری، مدرس موسسه آموزش عالی علوم و توسعه پایدار آریا، ایوانکی، ایران.

Email: architect.n.m.j@gamil.com

چکیده:

در سال‌های اخیر، مفهوم پایداری به موضوع مورد علاقه مشترک رشته‌های متعددی تبدیل شده است. دلیل این محبوبیت اجرای توسعه پایدار است. مفهوم معماری سبز که به «توسعه پایدار» یا «ساختمان سبز» نیز معروف است، نظریه، علم و سبک ساختمان‌هایی است که براساس اصول سازگار با محیط زیست طراحی و ساخته می‌شوند. معماری سبز تلاش دارد تا تعداد منابعی که در ساخت، بهره برداری و اداره ساختمان مصرف می‌شود به حداقل رساند و نیز آسیبی که به واسطه انتشار، آلودگی و اتلاف اجزای ساختمان به محیط زیست وارد می‌شود را محدود سازد. برای محدود کردن این اثرات و طراحی ساختمان‌هایی سالم از حیث زیست محیطی و با منابع کارآمد لازم است که مفهوم «سیستم‌های ساختمانی سبز» معرفی، شفاف سازی و درک شده و به آن عمل شود. هدف این مقاله بررسی مفهوم پایداری در جهت توسعه پایدار بوسیله معمار سبز است و از روش تحقیق توصیفی _ تحلیلی و ابزار کتابخانه ای برای رسیدن به این مهم استفاده شده است..

واژه‌های کلیدی: سیستم‌های ساختمانی سبز، ساختمان‌های پایدار، ساختمان‌های سبز، منابع تجدیدپذیر، معماری دوستار محیط زیست

مقدمه:

پایداری موضوعی جامع و به همین سبب پیچیده است. پایداری برای همه از اهمیت والایی برخوردار است چرا که با بقای گونه‌های انسانی و تقریباً هر موجود زنده در این سیاره در ارتباط است. معماری پایدار و دوستار محیط زیست یکی از اهداف اصلی است که بشر برای ایجاد زندگی بهتر آن را الگوی نهایی کلیه فعالیت‌هایش کرده است. به همین دلیل، حرکت به سمت معماری سبزتر به عنوان هدف اصلی معماری کنونی عصر ما شناخته می‌شود (مهدوی نژاد ۱۶؛ ۲۰۱۴). در مورد نیازهای توسعه‌ای این جهان که استفاده از منابع کمیاب و محدود روی زمین است، این موضوع آشکار می‌شود که جز موقعی که تغییرات بزرگی در تفکر و رفتار بشر وجود داشته باشد، آینده تمدن همانند امروز ما مشکوک است. این موضوع پیچیده هیچ راه حل ساده‌ای ندارد به ویژه با توجه به اینکه پایداری هدفی برای همه انسان‌هاست چرا که همگی بطور مستمر می‌کوشند تا به آن برسند. معماری سبز مزایای زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی را بوجود می‌آورد. از حیث زیست‌محیطی، معماری سبز به کاهش آلودگی، حفظ منابع طبیعی و جلوگیری از تخریب محیط زیست کمک می‌کند. از حیث اقتصادی، معماری سبز هزینه‌ای که متصدیان ساختمان صرف آب و انرژی و نیز صرف بهبود بازدهی آنها با استفاده از تجهیزات می‌کنند کاهش می‌دهد (توماس ۱۶؛ ۲۰۰۹). علاوه بر این، از حیث اجتماعی نیز ساختمان‌های سبز ساختمان‌های زیبایی بوده و تنها تغییر شکل اندکی را در زیرساخت داخلی ایجاد می‌کنند. ساختمان‌هایی که ما در آنها زندگی، کار و بازی می‌کنیم از ما در مقابل